

ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ίδρυτής Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (ΣΤΟΑ ΠΑΠΟΥ)

ΤΗΛΕΦ. 26-924

Απόκομμα *Νεογένοντο Τελών*
Χρονολογία **25. ΜΑΙ. 1946**

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. ΑΣ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Έπιθεωρητού σωματιού ης
άγωγής Νομού Ήλειας

Είς τόν οικλήρον στίβον τής Βοστώνης εβλάστησεν εξαφνικά δάφνη Ελληνική, κότινος τής αρχαίας Ολυμπίας. Ο Έλληρ θρομεός Στέλιος Κυριακίδης ενίκησεν είς τόν δον μαραθώνιον δρόμον με επίδωρον 2 ώρων 29' και 27'', είς χρόνον δηλαδή υπολειπόμενον κατὰ 7'' του ολυμπιακού μεθού.

Είνε τή εντι θεία επιταγή, ό Έλληρ πάντα να νική είς τόν στίβον τής σύγνευστέρας ανθρωπίνης αμιλλής, να νική είς τούς αγώνας άπου αναβιάζουν τόν άνθρωπον είς άνώτερα επίπεδα, σωματικά, ψυχικά και πνευματικά.

Όσοι γνωρίζουν τί σημαίνει Μαραθώνιος δρόμος, άπου έλαβον μέρος οι άριστοι τών αθλητών τής Αμερικής και άλλων χωρών, αναμετρούν καλύτερον τήν αξία τής Νίκης. Καθ' όσον όλοι οι Αμερικανοί λόγω τών μέσων που διαθέτουν, θεωροδνται οι άσοι άθληται του παγκοσμίου στίβου. Ο θριαμβος του αθλητου μας απέδειξεν είς όλόκληρον τόν κόσμο ότι, παρά τας φοβεράς στερήσεις, άς υπέστη ή Ελλάδα κατά το διάστημα του πολέμου, και κατά τὰ έτη τής άνευ προηγούμενου δουλείας, παρά τήν παντελή έλλειψιν, μέσων, προπονήσεως τών αθλητών μας, και παρ' όλον τόν συνεχή υποστεισμόν, είς τόν οπούον υποβάλλεται από πενταετίας όλόκληρος ό Έλληνικός λαός, το φιλόπρωτον του Έλληρος, το προ αιώνιον πνεύμα, του Έλληνικού αθλητισμού, παραμένει άμετάβλητον.

Όταν ό Σέρβος κατέβαινε ως χείμαρρος είς τήν Ελλάδα, γεμάτος υπερφροσύνη και ασφάλειαν, ή πρώτη είδησις με τήν οπούαν έγινε οικειτική ήτο το λαχθόν από τόν Δημάρχον, ότι οι Έλληνες αγωνίζονται είς τὰ Στάδια όχι διά χρίματα αλλά μόνον διά τόν κλάδον τής θλαίας, διά τήν άρετήν. Μετ' όλύγον τούς συνήρησεν είς τας θερμοπύλας, όπου άκει οι Έλληνες έστησαν τόν λαμ πρότερον φάρον που θα φωτίη διά μέσου τών αιώνων όλόκληρον τήν πεπολιτισμένην ανθρωπότητα.

Πρός τόν θαρραλέρον έργάτην του θριαμβου αυτού, τόν Κυριακίδην, ή Πατρίς απήθυνεν ήδη προ χθές διά τών εκπροσώπων τής με θαυμάτην συγκίνησην και υπερήφαιαν τόν εγκάρδιον χαιρετισμόν τής, και το θουρηγικόν Συμβούλιον έπερ τόν εθευρώθη, άντεπροσώπευσε τήν εύγνωμοσύνην του Πανελληνίου. Καί ήδη άς εδχηθώμεν όπως ή περιλαμπρος αυτή νίκη, προκαλέση ζωηρόν το ενδιαφέρον και τήν συμπάθειαν τών πεπολιτισμένων λαών προς τήν Ελλάδα, κοίτιδα του αθλητικού ιδεώδους, ίνα εξασφαλισθόν δι' αυτού τὰ μέσα προς ανάπτυξιν τής αθλητικής μας κινήσεως. Μόνον ούτω εύιστόντες ήμεις, με άργανα γυμναστικής, με είδη αθλητισμού και έτι άλλο άπαιτεί ή σύγχρονος σωματική άγωγή, πλουτίζοντες τὰ κενά και άτελή εθνικά μας γυμναστήρια, τὰ κέντρα παιδικής χαράς, τὰ εύρύ χωρία κλπ. θα φθάσωμεν είς το σημειον να βλέπωμεν να έξέρχονται από τὰ κέντρα αυτά τής υγείας νέοι με σώματα άλαυμα σάν κι' αυτά που έβύμνησεν ή νύξη του Πινδάρου και έλάξευσεν ή αμιλλή του Πραξιτέλους και του Φειδίου. Και τότε έκκινούδνες από τὰ γυμναστήρια, όπως οι αρχαιοί πρόγονοι ήμών, θα φθάσωμεν είς το σημειον, ώστε ή Ελλάδα, είς τόν γίνην και πάλιν ό Νάος, είς τόν οπούον θα προσέρχονται να προσκυνούδν οι όπαδοί τής Ελευθερίας, τής Ηθικής, του Ωραίου και τής Δικαιοσύνης.

Ν. ΑΣ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Η αιώνια Ελλάδα, ή γεννήσασα τούς μεγίστους παραστάτα της σοφίας, τής άνδρείας και τής άρετής άθλομένη και μη ήκουσε με υπερτάτην εθνικήν ικανοποίησιν τήν νίκην του υπερόχου τέκνου τής.

Ο χρόνος κατέλυσε τὰ μακρά τεύχη και οι αρχαιοί συμβούλιοι δέν είνε δυνατόν να επαναληφθούσιν σήμερον. Δέν ήμπορούμεν, συναπός να δεξιωθώμεν τόν νικητή όπως άλλοτε οι πρόγονοί μας υπαδέχοντο τούς επιστρέφοντας από τούς αγώνας τής Αρχαίας Ολυμπίας. Εάν όμως αι συνήρηαι μεταβλήθησαν έκτοτε και άνδριότες, δέν άνεγείρονται πλέον προς τιμήν τών νικητών είς το καλλιμάριον Πα ναθηναϊκόν Στάδιον, άπάρχαι και: που δέν μεταβλήθη ποτέ είς τήν Έλληνικήν ψυχήν. Το πνεύμα τής εθνικής υπερηφάνειας, ενιαίου και αναλλοίωτου και το άνεκλήμητον κληροδότημα τής αγωνιστικής παρδόσεως, γνησιώτατα Έλληνικών, που παραδίδονται από γενεάς είς γενεάν, ως ίερά παρακαταθήκη και περιβάλλον, ως άκτιστοδόλος φωτιστέφανος, το όνομα τής Ελλάδος.

Και το όνομα τής εύγνώρισε διά μίαν ακόμη φοράν είς τόν στίβον τής ειρηνικής αμιλλής τήν αποθέωσιν του όλόκληρωτικού θριαμβού. Η δάφνη και ό κότινος έστεφαν το μέτωπον του νικητου μας. Και το μήνυμα τής νίκης, που έφερον έως εδού, επί πτερύγων άνέμων ό ταχύς άνόρματος, ήκει ως παύιν του Πινδάρου.

Οι νέοι του Μαραθώνιος και αι κόραι τών Παναθηναίων καταβαίνουν από τὰ δεσώματα τών ναών, από τὰ μαρμάρινα βάθρα των, διά να περιπατήσουν άνάμεσα μας είς τούς δρόμους, ίνα χαιρετίσουν τόν νικητήν.